

URI BATI ESKERRAK.

Esker aundiak millaka asko
 Emateko uri bateri,
 Bere aurrean azaldutzen dan
 Mendi baten naiz eseri;
 Begira nago; ain chukun polit
 Ichas ertzean da agiri,
 Ibyan sartzen ataa pilla bat
 Zuri ta nabar dirudi.

¿Zeiñ ote zera aiñ miragarri
 Ematen dezun Uria?
 ¿Zeiñ izan leike Euskal-errian
 Zu baizik ¡O Donostia?
 Eta zuk eman zidazulako
 Gerran pakezko tokia,
 ¡Ai! baneuka nik zu jasotzeko
 Emen lira bat zolia!

Uri maitea zenbat alditan
 Or ote nintzan samintzen,
 Euskal-erri au ari zalako
 Sekulan betiko galtzen,
 Ainbeste anaya ill ta zauritu
 Nituelako ikusten,
 Berdin kanpoan izango zala
 Nuelako ere pensatzen.

Ainbeste tiro ta sutunpen ots,
 Kia, garra, inguruan,
 Denak ziero azaldutzeko
 Orain ez ditut goguan;

Eta nai ere ez erabiltea
 Orduko gauzik buruan,
 Betiko aztuta bizi gaitezen
 Pakez aurrera munduan.

Bestela lasai zure erraietan
 Lo gozoz nuen egiten,
 Ez nintzalako ezda-baidetan
 Ezertan ere ni sartzen,
 Guztiai baña Kristau errukiz
 Nioten begiratutzen,
 Zergatik denak Ama Españak
 Bere semeak zituen.

Zugan nuela berriro diot
 Uri gogoangarria,
 Zugan arkitu nuela pozez
 Gerratik igestokia;
 Zugan billatu nuen gañera
 Lanean irabazia,
 Iru urtean eman zidazun
 Nik bear nuen guztia.

Orra zenbat on egin zidazun
 ¡O Donosti onegia!
 Amak bezela gorde ninduzun
 Zure kolkoan ichia;
 ¿Nundik ta nora merezi nuen
 Zugandik ainbat grazia?
 Iru urtean zu izateko
 Neronen zelataria?

¡O! uri eder ¡o uri garbi!
 ¡O, uri guztiz lanua!
 ¡O, uri maite! o, uri kutun!
 ¡O, uri apartekua!
 Euskal-urriak zure aurrean
 Makurtzen dute burua,
 Edertasunez zeradelako
 Zu ispillu ta maisua.

Zure kaleak dira zabalak,
 Zuzenak eta chit lauak,
 Esan lezake dirala denak
 Sala batzuen soruak;
 Sinistu nai ez didate askok
 Dituzun ikustekuak,
 Betoz bertara ta ikus bezate
 Diraden egiazkuak.

Plazak ere zuk, dituzu onak
 Baña Gipuzkoakua,
 ¿Nun billatuko ote litzake
 Beste bat onelakua?
 ¡O! zer eikida arrigarria!
 Nun dan jarria Ekautua,
 Oriñen dezu dudarik gabe
 Uri bat onratzekua.

Zaude gordeta Gaztelu batez
 Motako mendi gañetik,
 Inguraturik ichasoz ere
 Beinik bein alde erditik;
 Uste det ala sendo zaudela
 Etsayen asmoetatik,
 Okerrak eta asko izan arren
 Danen atzaparretatik.

Jaunak dizula zoriontasun
 Ta aurrera jarraibidia,
 Bultatu arte azigarriztat
 Daukazun markaeria;
 Eliza eder berri batekin
 Jarri San Martiñ aldia,
 Izan zaitian zu orduanche
 Euskal-erriko loria.

Uri zarrean daukazkitzu bi,
 Zeiñ baño zeñ bai obia,
 Baña nireztat Santa Maria
 Batez ere ataria;
 Amaika aldiz begira nion
 Erdi chororik jarria,
 Artera zale diranak anchen
 Badute ikasbidia.

Uri berria zarra bezela
 Dezunean zuk ipintzen,
 Nolako poza nire biotzak
 Orduan artuko luken,
 ¿Dorre ta Elizak ez dute bada
 Uria ondoen apaintzen,
 Jaungoikoari onrarik geyen
 Ala zayola ematen?

Arraitseñetik alabantz asko
 Daukazkit zuri zer esan,
 Echera itzuli bear det eta
 Emen bukatu dezadan,
 Agur, Donostia, jarrai zazu
 Euskal-oitura zarretan,
 Zoriontasun egjazkoa
 Izan dezagun oyetan.

EUSKALDUN BAT.

